

“DE BIOLOGICAL LAG TUSSEN DE VLEESWAREN OM MEE TE KUNNEN DOEN AAN DE ZEILWEDSTRIJD”

De Olympische Spelen in Parijs zag hij aan zijn neus voorbijgaan. Zeiler Pieter van Leijen (27) was jaren geleden nog wel op koers voor Parijs. Samen met Daniël Bramervaer werd hij in 2016 Europees kampioen zeilen. De ambitie was er, en aan doorzettingsvermogen ontbrak het hem niet, maar het was de ziekte van Bechterew die roet in het eten goide.

Jarenlang was Parijs een voorzichtige stip aan de horizon. “Ik had de eerste klachten al toen we het EK wonnen. Waarom zou ik ondanks mijn ziekte niet verder kunnen komen? Ik had een heel team aan sportartsen tot mijn beschikking. We gaven niet op, we wilden het klaarspelen om de Olympische Spelen te halen.” Maar de ziekte van Bechterew is een krachtige tegenstander. Parijs bleek een utopie, maar dat betekende niet dat het leven van Pieter stil stond. Hij veranderde van koers en bouwde op een andere manier aan zijn toekomst. Nu heeft hij zijn eigen bedrijf: Medicooler. Een bedrijf dat medische koelboxen produceert en in feite uit nood geboren is. “Ik was zo aan het stunten om mijn biological mee te kunnen nemen op reis. De hilarische tafereelen die we meemaakten op weg naar zeiltrainingen en -wedstrijden in het buitenland om mijn medicatie koel te houden, zijn alleen achteraf grappig om na te vertellen. Ik bedacht een oplossing die de noodzakelijke gemoedsrust biedt om een actieve levensstijl mogelijk te maken.”

Gekoeld medicijnvervoer

“De instelling van elke topsporter is: voor elk probleem is er een oplossing”, constateert hij na jaren gestunt met gekoeld medicijnvervoer eindelijk lachend. Pieter had een lange moeilijke weg te gaan om zijn leven weer op de rails, of toepasselijker gezegd in veilige haven te manoeuvreren.

Het duurde lang voor Pieter de diagnose axiale SpA, de ziekte van Bechterew, kreeg. “Toen ik nog niet wist dat ik een chronische aandoening had, vroeg ik te veel van mijn lichaam. De sportartsen probeerden van alles om mijn lichaam op het hoge peil te houden. Omdat mijn klachten begonnen bij mijn voeten, dachten de artsen aanvankelijk aan hielspoor. Hielspoor, ook wel fasciitis plantaris genoemd, is een pijnlijke irritatie ter plaatse van de aanhechting van de peesplaat aan de onderzijde van het hielbeen. Om mijn

voeten te ontlasten werd me aangeraden op krukken te lopen. Dat heb ik zes maanden gedaan. Maar toen begonnen ook mijn handen te ontsteken. Bij het veters strikken ging mijn andere been omhoog en daarom werd gedacht aan een ontsteking van het heupgewricht. Dat was het moment dat de artsen vermoedden dat er reuma in het spel was. Intussen kreeg ik steeds meer moeite met zeilen. Ik

Europees kampioen zeilen 2016 Pieter van der Leijen: “De instelling van elke topsporter is: voor elk probleem is er een oplossing.”

Foto: Susanne Zaal

verplaatste mezelf met veel moeite door de boot. In die tijd werden we toch nog Europees kampioen! Maar daar kwam veel pijnstilling aan te pas.”

Het was ook in die tijd dat NOC*NSF TeamNL Metropool oprichtte om topsporters zo goed mogelijk te faciliteren in hun weg naar de top. Pieter kon intern wonen en trainen in Scheveningen. “Ik kon doorgaan met trainen omdat ik goed reageerde op een biological in combinatie met ontstekingsremmers. Maar daarmee diende het volgende probleem zich aan. We traiden en hadden vaak wedstrijden in het buitenland en het meenemen van de medicatie over de grens zorgde voortdurend voor veel spanning.” Hij geeft het voorbeeld van de Christmas race in Spanje. De koeltas met de biological reisde buiten in de trailer mee omdat het daar kouder was dan in de auto. “Maar toen we door de besneeuwde Pyreneeën reden, waren we bang dat alles zou bevriezen. De koeltas wisselde vanaf dat moment van trailer naar auto en omgekeerd.” De ellende was nog niet achter de rug. Het team arriveerde te vroeg en moest nog vijf uur wachten voor het kon inchecken. “We vonden gelukkig een slagerij waar de koeltas met medicatie al die uren tussen de vleeswaren mocht liggen.”

Alle inspanningen ten spijt werd topsport voor Pieter niet langer haalbaar. Hij had langer tijd nodig dan anderen om tussen de trainingen en wedstrijden door bij te komen. “Je kunt met iets minder trainen nog wel de top halen, maar uitblinken is er dan niet meer bij.” Hij geeft eerlijk toe dat het stoppen best veel stress opleverde. “Sport was mijn hele leven, wat kon ik anders gaan doen?” Het voortzetten van zijn studie bood uitkomst. De fanatieke topsporter rondde in 2019 de bachelor Technische Bedrijfskunde aan de Haagse Hogeschool in Delft af, en haalde in 2023 de master Informatiemanagement aan de Universiteit van Tilburg. Toen was hij al begonnen met het tackelen van het probleem om medicijnen op de juiste temperatuur mee te laten reizen. Daar heeft zijn studie niets mee te maken, zijn passie voor zeilen wel. “Ik had ontdekt hoeveel mensen worstelen met dit probleem. Ik heb koelboxen ontwikkeld waarmee je zonder zorgen kunt reizen met medicijnen.” Het doel van zijn bedrijf is “mensen te helpen”, benadrukt hij. Zoals hij zichzelf heeft geholpen om weer op koers te zeilen, in alle opzichten.

NOORTJE KRIKHAAR

